

Skan
Påsk
Rellanda
1861

3406

I

Upprättad af Petrus Magnus
Rellanda
Christina Andersson f.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
1861 ARKIV

Christina Andersson f. den 22 juni 1862 i Skepparp.

Första gången Christina Andersson hörde musik var när hon var 12 år. Hon var ett ärende nere vid Kivik och hörde ett psalmodikon spelas i ett vanligt fiskarehus. Det var psalmer som spelades.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~Den siste april 1862~~

Sen majvisan var sjungen gick di från fönstret från husmannafolket och gick sen till piornas fönster och sjöng en annan visa med annan melodi.

Om somrarna hade de kransagille, ibland hos Nils Gummesson. För 67 år sedan, då Christina Andersson föddes hade di kransagille i hennes föräldrars gård i Skepparp. Det var den 27 juni 1862.

Jag kommer ihåg en förridare vid ett kransagille som föll av hästen. Två förridare. En gammal spelemann "Mårten Spelemann" satt till häst och blåste.

majsjungning

Kransagille.

2

3406

Di red in i stuan o vände om där, när di kom tillbaka.

Man ställde till kransagille för de pengar, som man
sjöng maj för.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3406

CHristina Andersson, Raflunda
f.d.22/6 i Skepparp
huvsakl. vist.ort Raflunda
nuv vist ort Raflunda

4

Min vandring nu här slutad är
jag lycktar mina dagar
min man långt fjärran borta är
vet ej huru jag klagar:
då jag tre dygn i barnsäng låg
i verk och vedermäda
ej nogon
m (obestligt i misbruket?)

2/Nör jag dertill har härdadt ut
i jämner och stor möda
så blef då ändeliga slut:
två barn till världen födda
som ändade mitt usla lif
och fick så roa för pina
min barn fick jag ej gifva di
det gjorde mig stor qvada

3/ Två barn har jag här lämnat kvar
som nu sin mor platt sakna
vem skall nu ta dem på sin arm
då de sig börja klaga:
Dess mor har dött,
som dem har födt
och nederlagd i grafven;
men barnen små de måste gå
och bära vandringstaveen

4/Mig tyckes hörra deras röst
när de af sömnen vakna;
de gråta efter sin mors tröst
men får dem intet smaka
och vad kan vara större sorg
för späda barnen kläna
si modren har dött
som dem har födt
och späda barnen lefva,

5/ O milde Jesus! Jag dig ber,
om hjälp för barnen mina
du är den bäste hjälpare
i all sorg, nöd och fara
jag beder både qvinna och man,
som se ~~må~~ barn här löpa
ni hjälper dem i hvad ni kan
Gud ~~XXXX~~ eder nådigt

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3406

Christina Andersson, Raflunda
f. den 22/6 i Skepperp
1861

huvsakl. vist.ort Raflunda
növ. vist.ort Raflunda

6

6/ Farväl min man som borta är
der hafvens böljor rinna
när du på landet kommer här,
du saknaeskall din qvinna
Gud hjelpe dig som ensam är
hos två små barn allena
låt se du blir en hulder far
jag vill dig därom bedja

7/ Farvälmin moderlösa barn
som ingen gång fått diat
ej mina tröst, ej på min arm
ej vid min sida
Gud vare eder hjälpmoch tröst
i edra unge dagar
klaga för honom eder nöd
han eder bäst hugsvalar.

8/ Farväl min släkt och vänner god
som skådat mitt elände
jag drar mitt kors med tålamod
två späda barn er lämnar
Nu äro de som foglar små
som inga nästen hafva
de kunna varken tala eller gå
sin mor all deles sakna

9/Hvem klappar nu uppå min dör?
Hvem röre vid mitt hjärta
Jo döden är nu redan för
och barnen gör mig smärta
Mitt hjärta rätt nu sönder går
och ögon läggs tillsamman
min Jesum ser jag för mig ^{stor}
han gifver mig stor gammal

10/ Mitt glas är allt utrunnet nu,
från världen jag mig vender
till Himmelen jag reser nu
der flyter glädjeströmmar
o Jesu! Du är lifvets träd
det namm av kärlek dryper
en krona är mig där beredd
och kläder som mig pryder

11/ Farväl o värld! Nu går jag hän
i grafven till de döda
Gud hjelpe alla mödrar väl
som barn här skola föda
Gud hjelpe dem uti den nöd,
som modren månd förnimma
att det ej blifver deras död
men lyckligt öfvervinna. SLUT

Christina Andersson, Raflunda

3406

Upptecknat av

f.22/6 1861 i Skepparp

Arthur Malmgren

huvsakl.vistort Raflunda

sommaren 1929

nuv. vistort Raflunda

8

Avskrift av visbok

Seglarens sång

Skut ut din båt med förlig vind utefter vikens klara vatten Seglarens
~~Skut~~ men obemärkt som skogens hind, dig därför ned i tysta natten sång.

Si, det är så skönt att sitta så, att gunga fram på böljan blå

2/Lys måne ,lys min kända stråt

o,klara stjerna blicka neder oneken ej min lilla båt

den sig stolt skjuter oblyst av eder

min flicka der på fjärrah strand

hon vinkar med sin vita hand

3/Fort spänn nu ut ditt vingepar, min lilla båt jag vill dig följa

så fritt som skogens fåglar far skut på skut på du viga bölja

flög der mildrig vestanvind

stryck tåren af din huldas kind,

Christina Andersson, Raflunda

f. 22/6 1861

4/ Skut på skut på med färdig fart
men tanken den utföre hinner
se nu är jag vid målet snart
der jag min trogna holda finner
lög båt och hvila der i hamn
jag skyndar i min flickas famn

5/Så ljuft det är på fridlig sjö
~~och tanken på sin holda mö~~
att gunga fram i tysta qvalen
och tanken på sin holda mö
som sitter längtande vid fjällen
och speglar sine lockars sval
i vagens l unders

(oläsligt)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Christina Andersson, Raflunda

f.d. 22/6 1861 i Skepparp

Huvsakl. vistort Raflunda

nuv. vistort Raflunda

3406

10

Avskrift av handskriven visbok.

-----jag skref de rader som jag tecknad
med tårar stänkta var,
Så går det när man mister
det käraste man har.
4/ Men säg mig du hulda
hvi har du svi kit mig
Hvi skulle du förstöra min ynglingstid
Mitt hjerta ville brista
min tunga den är stel
Ej mer på jorden jag nu tala vill
v.5/Den rinnande bäcken
det brusande haf
den blomstrande ängen
den finna skall min graf
Jag kan ej längre lefva
nu vill jag gerna dö
Ty jag hafver mistat min hulda fästemo

v.6/Nu är jag vej mera på jorden qvar

Ty Dödlighetens tankar Jag redan funnit har

En viskande stämma nu ljuder så rar

Din död den kan du finna med hängning

så snart

11

7/0! evighetens portar de öppnas för mig

Ty döden och domen de vänta på dig

Besinna din vandring, ty ännu är det tid

Men aldrig så slutas min påbegynta strid

8 Jag roparv till alla I ynglingar hän

Ack tagen er till vara för hvem I hållen kär

Ty falskhet och smicker det fattas intet här

ty sådant finns hos mången som ~~en~~ håller kär

9/Farväl min kära fader

du har mig lärt Guds ord

Men jag ej därpå aktat på denna dyra jord

Mig smärta och mig ångrar en förspilld nådatid

Men aldrig kan jag komma tillbaka mer till dig

Christina Andersson, Raflunda
f.22/6 1861

Avskrift av visbok.

12

10/~~Farväl i mina vänner~~

Min ömmasta moder, min huldaste tröst
när som jag hafver vilat så skönt invid ditt bröst
nu blandar din stämma med tårar och med gråt
Du kan väl aldrig glömma din käraste son

11/Här fostras här födes, här bildas var minut
men ingen kan veta sitt sista och slut
Ty mången föräldrar som vandrar här qvar
så på de gamla dagar se sorg på sina barn
12/

Ack Himmelens klockor de ringa så skönt
Ack, om jag kunde komma men allt är förment
ack, om jag kunde komma i Himmelen in,
och njuta den sällhet hos frälsaren min

13/Farväl i mina vänner som af mitt namn här hör
och sjungen detta minne, som efter mig är sändt
Ack, låten detta blifva en varning för här,
och väntan i tills döden han tagen eder bort

Christina Andersson, Raflunda
f. den 22/6 8161

i Skepparp
huv.sakl. vistelseort Raflunda
nuv. vistelseort Raflunda

En vacker visa

13

Mickelsmässodagen som faller in i år
Ämnar jag mig att flytta herifrån ::

Och många hafver jag som sorjer efter m ig
men jag fäller aldrig en tår.

2/ Men Gud gifve mig, att jag månne lefva den dag
Då jag fingo säga den fröjd ::

Att söka mig en utvalder vän
och lefva fornojder med den.

3/ För väntat hafver jag efter dig min lilla vän,
Som foglen efter ljusande dag ::

För var den enda gång, jag dina ögon ser
Så blifver jag i hjärtat så glad

4/Du är min enda tröst , du har vilat vid mittx
bröst
du har fängslat mitt hjärta så hårt ::

men öfverger du mig, så gör du en stor synd
~~SEPPEN HÄR I HJÄRTAT MITT HJÄRTA SO SVÅRT~~
Du är fallen i mitt hjärta so svårt

För rikedom och penningar, ja silfver eller guld
det har du ej att vänta utav mig ::

Men ett uppriktigt hjärta, du finna skall i mig
så länge jag har anda och lifv.

14

6/ Rikedomar i verden jag kan få
Ej heller jag det efterstår ::

Men gifver Gud mig hälsan mitt dageliga bröd
Så lefver fornojder ändå.

7/ Men huru skall det gå när vi skall börja på
Att taga oss en annan till vän ::

Då du förglömmar mig och jag förglömmar dig
Si där är vänskapen forbi

8/ Flickorna de äro så falska i sitt sinn
de hålla varje gässe för sin ::

De tala med en och tänka på fem
Hvad hundana skall jag med den

9/ Ja alla våra flickor de stå i en ring
de fallde mången torar på kind ::

Så kommer der en gässe och ber dem stiga in
och bjuder dem på kaffe och vin

En vacker kärleksvisa.

1/ Hjärtat klappar i mitt bröst
Lilla ven, min enda tröst
Är jag från ditt hjerta sviken
vill jag ensam dö.

2/Aldrig kan jag glömma dig
fast du svikit hafver mig
ty ditt namn är redan skrifvet
i mitt hjerta in .

3/När som andra roga sig
ingenting förnöjer mig
Alla gröna lunder blekna
när jag saknar dig.

4/Kommer du ej mer ihåg
då du vid min sida låg
på min arm du lilla söta
Gud det endast såg.

5/ Hand i hand och bröst mot bröst
var du mig en ljuflig tröst
döden skulle likväl skilja
oss ifrån varann.

6/Allt vad du och jag min vän
talade om kärleken
hvarje kyss och famntag väckte
lif i kärleken.

7/Vägen mellan dig och mig
var mig så behagelig
hvarje gång jag den beträder
som en rosenstig.

8/Tiden mellan varje gång
var mig alltid dryg och lång
ingen kunde hjertat hindra
falskhet eller tvång

9/Ofta rann det i min håg
när jag vid din sida låg
skall jag nu min vän få skåda
i en annans famn

10/Om dagen är du städs för mig
om natten drömmer jag om dig
aldrig nånsin jag väl trodde
du skulle svika mig.

11/Vare långt ifrån den dag
Suckade och tänkte jag
att vi skulle öfverträda
Kärleks gudens lag.

Christina Andersson, Raflunda.

Upptecknat av
Arthur Malmgren
Sommaren 1929

17

Avskrift av visbok.

Avskrift av vis-
bok,

En vacker kärleksvisa./forts./
Hjertat klapper i mitt bröst/

12 / Men olyckligt har det hänt
du ditt hjerta från mig vänt
Glädjeskålen är nu tömd
sorgen inneskönt.

13/Men för allt vad jorden bär
är jag endast i dig kär
trohet skall mig aldrig tryta
fast du trolös är.

14/ Är nu bandet slitet af
har din trohet gått i qvaf
vill jag ej på gossar tänka
förrän jag läggs i graf.

15/Sök dig då en bättröman
som dig mer behaga kan
Torde hända att jag finner
trohet hos en ann.

16/ Ingen är så hederlig
att han ej förbryter sig
Sådant skolla vi förlåta
den som ångrar sig.

17/ Om nu himlens avsikt var
oss förena till ett par
fåfängt söker man att skilja
dem Gud parat har.

18/Hjertans lilla ljufva vän
Låt den förra kärleken
lika klar som den har varit
ypa sig igen.

Avskrift av visbok.

En vacker Kärleksvisa.

Avskrift av

visbok.

Ack hör I unga flickor, som nu ogifta gå
som känner världen litet, dess mindre kunna förstå
skänk aldrig bort ert hjerta åt någon falsker ven
Skenk heldre det för evigt åt Gud i Himmelen.

2/ När som jag mig besinnade, hur allt förändrat sig
då börjar mina tårar att rinna uppå mig
bäst glädjen står i blomstring i våra unga bröst
sen flucktas all vår glädje i sorgens kulna höst.

3/ Men sök dig nu en maka, som bättre är än jag
ock må den lycka söka intill den sista dag
men ett jag dig nu beder, om du vill lyda mig
gör aldrig mer så illa som du har gjort mot mig.

4/ Jag längtade som andra att välja mig en ven
den tänkte jag att älska näst Gud i Himmelen
men för det jag var trogen blef falskheten min lön
den skall en gång belönas, så sant Gud hör min bön.

Nu hafver jag ej mera någon glädjedag
och icke heldre något, dertill jag har behag
när ungdomen sig samlas och följs till nöjen åt
då sitter jag i ensamhet och tynar mig med gråt

20

6/Ren kärlek har jag burit, för första gång till dig
och nu finns ingen människa, som kan ge tröst åt mig
så är att söka blommor på torra blomsterträd
och der som ej finns kärlek, der följer falskhet med.

7/Den vennen som jag älskade den hafver jag bortmist
och får nu sitta ensam som fogelen på qvist
Jag tycker att mitt hjerta vill brista i mitt bröst
ty nu har från mig flyttat all glädje hopp och tröst.

8/Kanhända dagen kommer, då du får ångra dig
för allt vad du gjort och orätt emot mig
så är att söka blommor på torra blomsterträd
och dersom ej finns kärlek, der följer falskhet med.

9/ Olycklig var den stunden, jag satte tro till dig
ty nu har all min glädje i sorg förvandlat sig
Jag tycker att mitt hjerta vill brista i mitt bröst
ty nu har från mig flyttat all glädje, hopp och tröst.

10/ Skall jag nu gå och skämmas för alla som mig se
för alla som mig känner, de säkert åt mig le.
Se fåglarna ha nästen, hvori de samla sig
men stackars jag har ingen, som ventar uppå mig.

11/Om morgonen när som solen går uppå himmelen
då börjar jag att tänka på dig min falska ven
om qvellen när som andra begifva sig till ro
då önskar jag mig döden och grafven till mitt bo.

Christina Andersson, Raflunda

Upptecknat av Arthur
Malmgren
Sommaren 1929.

21

Avskrift av visbok

Skjut ut din båt med förlig vind
utefter vikens klara vatten
men obemärkt som skogens kind
dig därför ned i tysta natten
si det är så skönt att sitta så
att gunga fram på böljan blå.

2v. Lys måne ,lys min kända stråt
o klara stjerna blicka neder
o neken ej min lilla båt
den sig stolt skjuter belyst av eder
min flicka der på fjerran strand
hon vinkar med sin vita hand

3v. Fort spänn nu ut ditt vingepar
min lilla båt jag vill dig följa
såfritt som skogens foglar far
skjut på, skjut på du viga bölja
flyg der mildrig vestan vind
stryk tåren av din huldas kind.

Avskrift av visbok.

Handwritten: Malmgren 8/9

Skjut på, skjut på med färdig fart
men tanken den utföre hinner
se nu är jag vid målet snart
der jag min trogna holda finner
läg båt och hvilander i hamn
jag skyndar i min flickas famn

5v. Så ljuft det är på fridlig sjö
att gunga fram i tysta qvalen
och tanken på sin holda mö
som sitter längtande vid fjällen
och speglar sina lockars svall
i vågens lunders Christall.

Anna var ortens fagraste mö
skicklig i väv och i spånad
kinden var färgad rosende röd
ögat förrådde tränad
smärt om sitt liv hon var som ett rör
Vinåkers ros hon kallades för
det vill väl säga något.

Jerker var ortens raskaste dräng
skicklig i plog och spada
han kunde också ta sig en sväng
glad var han med de glada
hände det sig vid midsommartid
Anna och Karin talades vid
allt uti prestens hage.

Tror du att Jerker håller mig kär
Anna till Karin sade
Det får du fråga blomkronan der,
som står i prestens hage

Anna de bladen plockade af

~~J~~ Ja var det svar som blomkronan gav
som står i prestens hage.

24

Jerker, som stod och lyssnad, med hast
hoppade över ängen

Hej! lilla Anna nu är du fast

skrek den förtjuste drängen

såsom hon plundrat blomsterna nyss

∴ så blev hon plundrad kyss uppå kyss

så blev hon Jerkers maka.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Christina Andersson, Raflunda
f.d. 22/6 1861 i Skepparp
Huv. sakl. vistort Raflunda
nuv. vistort Raflunda

3406

25

Ett brev till vännenskrifver jag.

Ett brev till vännen skriver jag, hura, hura, ~~hura~~
hurallallla

och uti andra raden står hura, hurallallla

du tror väl att jag sörjer dig
men jag är likaså glad som du
ja mycket gladare än förut
min sorg är intet stor

2/Men jag skall likväl låta dig förstå x....
att du till andra flickor går x....
du har en i by och tre i by
och fem i nä och sju i ny
du håller dem alla lika kär
jag vet det sanning är

3/Kommer du ej mer ihåg x....
då du bredvid min sida låg x....
du tryckte mig intill ditt bröst
du såg jag var din enda tröst
du lofte du aldrig skulle svika mig
för jord och himmels fall

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Christina Andersson, Raflunda
f 22/6 1861

3406

Ettbref till vännen....

26

4/

Och kommer du ej mer ihåg K.....
denlänge vinterqvälarne x...
du frös du vakade för mig
för denskull ömkade jag vid dig
du gick till mig så mången qväll
när andra slumra till

5Nu är klockan slagen sju x...
och intet kommer du ännu x...
du plägede komma varje qväll
och sen så sofver jag så säll
jag sofvet hela natten ut
och sedan halfva dan.

6/ Nu slutar jag min visa god hura hura huralalila
sen reser jag med ett glädt mod hura huralalila

nu reser jag ifrån min vän
men jag för glömmer aldrig den
och vill han då förglömma mig
så får det bli dervid.

En afton i djupa dal.

Flyg sången s ömma milda dufva ,flyg
intill min trogna flickas hjerta smyg
En vänlig hälsning ifrån djupa dal
Flyg fri som lärkan i den blåa sal

2/En fogel hörde jag han sjöng så ömt
Densamma sång jag i min barndom drömt
Det var helt visat en liten näktergal
som byggt sitt sångarslott i djupa dal

3/Då tänkte jag :ack om jag kunde så
en enda ton uppå min harpa slå
då skulle jag imina drömmar säll
öm hopp och minne sjunga varje kväll

4/En främling satt jag där och hörde nyss
hur lilla fjärlin gaf en glädhet kyss
Åt rosen sin hans hjertas trogna val
så kärleksfullt är det i djupa dal

Christina Andersson, Raflunda
5/ En afton i djupa dal

3406 LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

28

Då tänkte jag :ack om hon vore här
min väna flicka, som jag har så kär
så skulle jag som fjäriln gjorde nyssa
från hennes läppar röfva kyss på kyss

6/Jag hörde tvenne dufvor i sitt bo
om kärlek viska, ja om hopp och tro
i deras hjertan fanns ej rum för qual
så glatt så sällt det är i djupa dal

7/ Då tänkte jag så i vårt lilla bo
skall hon och jag i stilla frid och ro
om kärlek viska uti qvällens frid
och glömma bort den heta dagens strid

8/Sist hörde jag små silfverklockors ljud
de ringa samman och sitt lof hösl Gud
uppstämde de äd tusen väsens tal
så andaktsfullt det är i djupa dal

9/Då tänkte jag: om med min trogna mö
i denna dal jag lefva fick och dö
af lyckans gunst ej mera jag begär
Men ekot ljud: din önskan fåfäng är.

Christina Andersson ,Raflunda
f. 22/91861
huvsakl, vist. ort Raflunda
növ vistelseort Raflunda

10/ Men när som vi komo till Sedevalla bro
der stodo våra gossar i flod ::

Men lycklig är den som har en utvalder vän
och for lefva fornojder med ään

11/Men var nu förtrolig mot den utvalda vän
och bedriv ej spektakel med den::

Som du ähr gjort med mig, det skall du få se,
att Herren han lönar väl dig.

Christina Andersson, Raflunda
f.d.22/6 1861 i Skepparp
Huv.sakl. vistelseort Raflunda
Huv. vistelseort Raflunda

30

En vacker hustru hette Thora
tog sin dotter uti skola
sade:"hör och lär af mig,
när du en gång blifver qvinna
skalldu detta väl besinna,
att det ock skall gagna dig.

2/Det var i går på kyrkovägen
kom vår granne var så trägen
frågad trohjärtelig efter dina år och ålder
intet vet jag vad detta väller,
utan han vist älskar dig.

3/Jag ej annat kunde svara
än det som jag kan erfara
du blir nu snart nitton år
Kjerstin blifver och snart sexton
fast hon är ej stor till växten
Malin tolv i denna vår.

4/ Samma dag som Jöns blev födder
då blef gamle prostén döder
jag minns som den var i går
Vårfrudag i år som kommer
den som faller in i sommar
blir han två tjugo år

5/ Han lär komma hit i morgon
med sin häst stöflar och sporrar
och om han än dig begär
skall du honom höfligt svara
"ZZZZZZZZZZZZZZZZZZ"
" Gud vår Herre para och med sina han bevara

6/Jag första gångeen honom tvagit
första skjortan och pådragit
och från modrens knä
Sin honom till dopet dragit
hvar han åter blefv det tvagen
plantad in i lifsens trä.

7/ Sedan honom mycket givet
det jag icke alt uppskrifvit
ännu mera han skall få
han skall få min älska flicka
Gud gifv honom råd och lycka
kom nu Karin hör härpå

8/ Forst för alting skall du lära d
dina nycklar skall du bära
for du kistor skåp och skrin
i huset skall du trogen vara,
såsom fordom gamla Sara
underdånig mannen din.

Christina Andersson, Raflunda
f. d. 22/6 1863 i Skepparp
Huv. sakl. vistelseort Raflunda
Nuv. vistelseort Raflunda

Majmånads visa.

1/ Ack ljuflig tid
när trån på marken bära frukt
all blad och blommor gifva lukt
Ack ljuflig tid
När foglarna i skogen qvittra
var på sitt sätt lofsjunga Gud
all blad och blommor titra
och bergen gifva ljud.

2/När vi vår tid
i lunda ,ängar skog och mark
från en till annan ljuflig park
i ro och frid.
Fålefva och afhöra
en ljuflig sång med klar musik
hört hafver intet öra
den honom varder lik.

3/När rara bra
och allahanda herlig frugt
med ljuflig smak behaglig lugt
oss visar här.
När klara vattnet rinner
~~xxxxvoren det~~
så klart som vore det kristall
och man för solen finner
ett sken i djupan dal.

4/Ach jullende tid
är det ej lust att lefva här
när man är fri från alt besvär
ack jullende tid
Men det bör oss grant märka
att döden alla gästa skall
kan det ej ängslan verka
och endast glädjen all

5/Betänk det väl
hur falsk en lusten vara må
som kan så lätt en enda få
betänk det väl.
Idag är man en herre
i morgon lika kall imun
de större med de smärre
här falla i all stånd

6/ Rickdom och ståt
och annat som här glindra må
som kan så snart en enda få
rickdom och ståt.
Ty döden gör oss lika
igenom sina skarpa skot
båd fattiga och rika
han tar dem alla mot.

Christina Andersson, Rafluhda
f. 22/6 1861 i Skepparp
Husakl. vist.ort Raflunda
Nuv. vist.ort Raflunda.

34

Maj månads visa

7/Jag ej förstätt

~~hvarz~~ zz

hvad grund för rickdom är för san
man här i verlden finna kan

jag ej förstätt.

Nej himmelem allena

han evig är och vara skall

och död finns der ej mera

ty der finns glädjen all

8/ Der hörs ej gråt

ej sjukdom pest, ej dyran tid

ej krig, ej örlig, fegt och strid

ej klagan gråt

Men der finns fröjd och gamman

samt ljuflig sång mot Himlens tron

den gör allesamman

som tro uppå hans son

9/

9/

Ack jullende tid
der herrans hus och tempel är
der sol och måne lyser
~~der~~ ett ljufligt stånd.
Är jag af sorg betungat
så gläds jag när jag tänker på
hvad glädje fröjd och hugnad
Guds barn di skolla få

10/Ack himmels fröjd
der portar utaf perlor är
grundvalar utaf stenar, skär
och himmelsfröjd
Der lifssens brunnar klara
för Gud och lammet rinna må
och lifsens trän di rara
uppå dess gator stå

11/Lef alltid så
att du må denna lust och fröjd
en gång få uti himlens höjd
lefalltid så
Är någon unst att finna på
på denna världens vida borg
min mesta lefnadstimma
är idel nöd och sorg.

12/Forlåt min synd
för din sons död och pinas skull
förlåt min synd.
Och hjälp mig med din anda
att jag af denna jemmerdal
må flytta till det landet
som är din fröjdesal

Christina Andersson, Raflunda
f. 22/6 1861 i Skepparp
Huv.sakl. vist.ort Raflunda
nuv. vistort Raflunda

Den sköna spinnerskan.

Jag satt och spann vid hyddans dörr
Då kom en yngling lätt som vinden
Så lifligt öga aldrig förr
Jag sett ej sådan glans på kinden
När ynglingen till dörren hann
Jag nedslog blyg min blick och spann

2/Han helsade med venlig röst
och tredde varligt till min sida
Jag blef helt skrämd och i mitt bröst
Knappt hjertat lengre ville bida
Men snart jag fattning återfann
och svarade på nytt jag-spann

3/ Min hand han tryckte ömt isin
och svar han aldrig sett dess like
Ja, att den var mer len och fin
än någon i vårt land och rike
Tror ni, att han nu mitt hjärta vann
Jag satt helt stum och ifrigt spann

4/ Han lägger på min stol sin arm
berörmande hur fint jag spinner
Hans sköna kind är röd och varm
Tror ni mitt hjerta icke brinner
Hvem älskvärd är om icke han
Jag rodnade men dock-jag spann

5/ Med ömhet i sin klara blick
Sitt hufvud till min kind han böjer
Hvad godhet i hans hela skick
Hvad ljufhet i hans drag sig röjer
Må sådant motstå den som kan
med foten likväl än jag spann

6/ Jag tröttnade tyvärr till slut
och han blef nu allt mera dristig
och mera fri med var minut
han fann tog mig i hast så listig.
Nå systrar, sägen nu försann
Tron I väl att jag mera spann?

Christina Andersson, Raflunda
f. i Skepparp 22/6 1861
Huvudsakl. vist. ort Raflunda
nuv. vistort Raflunda

I Rodala Socken ck Warkina By,
der hände ett under bland alla
En utvaldar flicka med Rosende hy,
som liljan må jag henne kalla,
Hon var icke riker på silfver eller guld
Men hennes hjerta af trohet och kärlek var fullt
Der till ett dygdemönster för alla

2/Hon knappt hade fyllt sina aderton år
sedan hon till verlden blefv födder
En ungersven kärlek till henne då får
Hans namn var med seder^{te} prydda.
De ~~hof~~varhvarandra tro,
Med inbördes kärlek till döden sammanbo;
men verlden bedrager så många.

3/ Sen reste han bort uti främmande land
Sin lycka alt vidare bekomma,
och räckte sin käraste sin redliga hand,
och sade: var trogen min fromma
Om jag igen kommer och Herran så vill
Så svär jag med äran du hörer mig till
Jag älskar ingen högre i verlden

4/ När skeppet stod färdigt att segla sin kos,
och seglen voro spända för vinden
så lemna han på landet sin vän och sin ros,
och tårarne de trilla på kinden.
Jag måste nu bort resa från dig min lilla vän
Ack! gifve den dagen vi råkas igen
Det vore mitt nöje på jorden.

5/ Till Engeland han seglade helt lyckelig och
fort

Och skeppet\det stannade vid landet.
All fågring som fanns uppå denna ~~ljuga~~ ^{ljuga} ort
Kunde dock ej förtaga hans vanda;
Han tänkte fastmera på kärasten sin
Än på Engelans flicker så fagra och fin,
han bar henne jämt i sitt hjerta.

6/ När han då varit borta i årena ~~tes~~
sitt fädernesland han åstundade se;
Men under den tiden han skrifvet tolv bref
Dem kärasten har bekommet;
Dock dem att besvara förgätit hon har,
Ty vännen i hjertat hon hade ej kvar.
Och hennes hjerta var givet åt en annan.

Christina Andersson, Raflunda
f. i Skepparp 22/6 1861
huvsakl. vist.ort Raflunda
nouv. vist. ort Raflunda

- 7/Han öfvergav skeppet och hastade hem,
Hans hjärta af kärlek månd brinna;
I Rodala socken och Warkenö By
Der månde han sin käraste igen finna.
Hennes bröllop det firades med speloch dans,
Men bruden bleknar under krona och krans
När hon sin forä man fick beskåda.
- 8/ Hennes Älskare vrider sina händer uti blod
a När han det specktaklet fick beskåda,
Hans ögon de fuktades med tårarnes flod,
Hans tal var till henne sålunda
Du trolösa vän! Du har ryggat dina ord
Inbi llar du dig ej att Herran är dig vred
for bandet som du hafver slitet.
- 9/ Om jag än bortreste till uttersta kant ~~af verlden~~
af verlden, som Gud skapat
ett sådant kallt hjerta jag aldrig nånsin ~~af~~
fant
symmetri
ibland tigrar som vaka om natten
att sluka de sovande in,
der finnes dock kärlek till maken sin
men hos dig är den alldeles försvunnen.

10/ Ack flyktiga flickor! jag råder eder till
ehuru I er skicken och hafven,
låt gossarna förråda huru di vill
I bören dem slätt, inte försaka.
Waren uppricktige i tro och kärlekens band
emot den, som i en gång har gifvet eder hand,
så ökes eder sällhet uti tiden.

11/ Nu slutar jag min visa och lefver uti ro,
Jag aldrig någon flicka mer begärer!
Men den bör likväl prisas, som håller gossarne
tro,
och vandrar sin väg fram med ära
dock et ja begär, det vet jag att I gör
begråter mig mitt öde när jag ifrån er dör
for det mig aldrig bekommet.

Christina Andersson, Raflunda

U

Född i Skepparp d. 22/6 1861

Huvudsakl. vistelseort Ravlunda

Nuv. vist. ort Ravlunda

Jag är lik en lilja som i oskulden sitter
bland detta ogräset som ännu står kvar
Jag är lik ett lamm i fremmande land
Der jag ibland ulfvar måste taga mig fram.

2/ Mig vill jag likna vid vågorna på stranden
som drifves så mycket till obekanta landen
Ja när vi hunnit ~~fram~~ till den sista strand
Ack låtom oss få segla in i livets sälla land

3/ Gott för den yngling som slipper att tjena
Ja som för hemma voro hos sin fader och sin mor
Ja jag är ej bland dem Som får arbeta mig fram
Gud låte mig med äran få bära mit namn

4/ Stackars den yngling som nu Skall uppvexa
i denna villosamma och forforiska verd
Med falskhet och svek forföva de mig
Ty snarorna de lägga de fördolde för mig

5/ Folket de hafva mig så mycket på sin tunga
det vore långt bättre de talte var för sig
Jag sorjer ej för er, ty jag har fått min del,
min lott har blifvet ringa det får jag kännas
vid.

6/ Mitt bröd det ligger så vitt ikring verden
Men Herren ger mig styrka till att samla det ih
inop.
Skall jag som en slav så sluta mina dar,
Herran ger mig kronan den han mig låfvat.

Melodi även upptecknat

Christina Andersson, Raflunda
f.den 22/6 1861 i Skepparp
huv.sakl.vist.ort Raflunda
növ. vist.ort Raflunda

Den unge friaren.

En bygdens tärna sjutton år
och blomstrande och skön
förnäma sprättars anbud får
men hör ej deras bön
med jor och guld och perlors skrud
de locka henne ej
När hundra sucka :Blifv min brud
Hon svarar alltid nej

2/Hon är så god ,hon ömt och gott
om alla människor tror
men hennes hjärta klappar blott
af kärlek för en mor
Alt flitigt, lydigt, glad och from
for ljuva hennes lopp,
se der dess ro ,dess rikedom
dess ära och dess hopp :

3/ Kom så förutan guld och skrud
en yngling känslöfull
och sade; "vill du bli min brud
forutan skrud och guld?"
Jag vill bli sonen åt din mor
om du mig håller kär
min hydda är ej grann, ej stor
men vänner trivas der :

4/ Och flickans kind i purpur brann
sitt blyga "Ja" hon sag t
Och flickans hand i gossens hand
Har modren redan lagt
Nu sjunger han uti sitt tjäll
med modren och sin brud :
Den dygdiga är rik och säll
forutan guld och skrud :

Christina Andersson :Raflunda
f. 22/6 1861 i Skepparp
Huv sakl vistort Raflunda
nuv. vistort Raflunda

3406

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

46

En väcker kärleksvisa

Ack hör i unga flickor som nu ogifta gå
som känner världen litet, dess mindre kan förstå
skänk aldrig bort ert hjerta
åt någon falsker ven
skänk hellre det förevigt
hos Gud i Himmelen ::

2/ När som jag mig besinnade
hur allt för ändra sig
då börjar mina tårar
att rinna uppå mig
Bäst glädjen står i blomstring
i våra unga bröst
sen flycktas all vår glädja
i sorgens kulna höst ::

3/t Jag längtade som andra
att välja mig en vän
den jag hade tänkt att älska
näst Gud i himmelen
Men för det jag var trogen
blef falskheten min lön
den skall en gång belönas
så sant Gud hör min bön ::

19-21
60/

Christina Andersson: Raflunda
f. 22/6 1861 i Skepparp
Huv sakl vist. ort Raflunda
nuv. vist. ort Raflunda

En vacker kärleksvisa

4/

Nu hafver jag ej mera
ej någon glädjedag
och icke heldre något
dertill jag har behag
men ett jag dig nu beder
om du vill lyda mig
gör aldrig mer så illa
som du här gjort mot mig::

5/ Ren kärlek har jag burit
för första gång till dig
och nu finns ingen mänska
som kan ge tröst åt mig
så är att söka blomster
på torra blomsterträd
och der som ej finns kärlek
der följer falskhet med ::

6!/ Den vännen som jag älskade
den hafver jag bortmist
och får nu sitta ensam
som fogelen på kvist
Jag tycker att mitt hjerta
vill brista i mitt bröst
ty nu har från mig flyttat
all glädje, hopp och tröst ::

Christina Andersson: Raflunda
f.22/6 1861

3406

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

48

En vacker kärleksvisa

77

Olycklig var den stunden
jag satte tro till dig
ty nu har från mig flyktat
all glädje ,hopp och tröst
Dock dig jag icke glömmar
så länge hjertat slår
och ej så länge jag här
på jorden lefva får ::

8!/ Kanhända dagen kommer
då du får ångra dig
för allt hvad du gjort illa
och orätt emot mig
men ett jag dig nu beder
om du vill lyda mig
gör aldrig mer så illa
som du har gjort mot mig

9/Skall jag nu gå och skämmas
för alla som mig se
för alla som mig känner
di säkert åt mig le
Se foglarna ha nästen
vari de samla sig
men stackars jag har ingen
som ventar uppå mig::

19-21
pc 10207

Christina Anderson Raflunda
f 22/6 1861 i Skepparp

3406

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

49

En vacker kärleksvisa

10/

Men sök dig nu en maka
som bättre är än jag
och må den lycka söka
intill den sista dag
men ett jag nu beder
om du vill lyda mig
gör aldrig mer så illa
som du har gjort mot mig::

11/ Om morgonen när som solen
går upp på himmelen
då börjar jag att tänka
på dig min falska vän
om Qvellen när som andra
begifva sig till ro
då önskar jag mig döden
och grafven till mitt bo::

11/ Nu slutar jag att skriva
adjö! min vän så kär
jag vill ej längre lefva
i sorger och besvär
då jag ej här i tiden
får låf att bli din brud
Farväl vi träffas åter
i Himmelen hos Gud. ::

*pe 19-21
187*

Christina Andersson, Raflunda

3406

Upptecknat
av Arthur Malmgren
Sommaren 1929

50

En vacker kärleksvisa.

1/Jag är en ung och fattig dräng
har intet hus och intet him
min moder lade sig till ro
hon ville helst i grafven bo

2/ Min fader har jag aldrig känt
min moders hjärta har han bränt
hon gråt så tungt, hon tärdes ut
hon blekna bort och bad till Gud.

3/Nu går jag här för var mans dörr
och Gud vet varför jag det gör
Jag hör så många glada små
som ger mig bröd och ber mig gå

4/På denna långa breda väg
så mången herre möter jag
han kör så stolt och glatti traf
och aktar ej på små drängs klag.

5/ När kusken kör, då slår han på
hans fru vill mig ur syne gå
en liten skilling för mitt väll
ett fattig dräng med sorgsen själ.

6/ Här går jag ock i moln och natt
sen alla menskor sig nedlagt
här går jag hungrig, trött och våt
och ingen hör min stilla gråt.

7/ En präktig sommaraftonstund
jag gick förbi en vacker lund
der hörde jag så skön en klang
i skolehus små barn som sjöng.

8/ Jag smög mig med en sakta drill
de n helga barnakammar till
Jag satte mig på bänk vid dörr
jag hörde aldrig sådant förr.

9/ Der sjöngs om Gud i Himmelrik
di tacka honom hjertelig
der bads för alla fjär och när
der bads för den som fattig är.

10/ Så bad jag och som de för mig
Gud innerlig välsigne dig
den barnaflock som för mig bad
den gjorde mig i själen glad.

11/ När aftonsången så var änd
blef allas ögon mot mig vänd
då kom en flicka fram bland dem
hon bad mig med sig följa hem

Forts;-Jag är en ung och fattig dräng-.

12/Min fader beder jag för dig
han tager dig visst hem till sig
hon klappa mig och lade till
Gråt intet mer, men var nu still.

13/Är du upprikyig, from och god
så var nu vid ett tröstligt mod
skall du ditt bröd kring världen få
tro aldrig Gud dig glömt ändå.

14/Gud ser i nåde till de små
som faderlös här i världen gå
och tvifla ej, han kommer visst
han hjälper alla dock till sist.

Slut.

1/ Säg fogel varför kvittrar du
ej mer så glad för mig?
När du var fri så hörde jag
var morgon uppå dig. ;

2/O, gosse minns du när jag sam
uppå det ljusa blå
Då lekte jag ,då flög jag fram
med mina syskon små ;

3/Ja gossens mun är sällan nöjd
med kvad som lifvet ger
Hon tänkte söka fröjd
men sällhet fanns ej mer. ;

4/Jag satt uppå en gren och såg
en bur der öppen stå
och inuti den buren låg
en drufva röd som blod. ;

5/Jag lifvades af drufvans glans
jag tenkte smaka den
Jag flög från grenen till dess bur
men gallret slogs igen. ;

6/Nu sitter jag helt still och ser
hur allting fröjdar sig
hur träden grönskar, solen ler
men aldrig mer för mig. ;

Avskrift av visbok.

Sjömans sång.

1v. En sjöman är så litet exstemerad
der för han är utaf så ringa stånd
han får sitt bröd på havet surt förtjena
och slita ont så mången mången gång

2v. Den sjöman får på hafvets bölja plöja
och tunla om på fremmad kust och strand
han ser så mången flicka för sitt öga
men aldrig han sin ven förglömma kan.

3v. Hvar skall han trohet bland då flicker finna
då han på hafvets bölja tomter sig
den stadighet den sjöman har i sinne
min ven säg vill du vara hold mot mig.

Här är min hand här är mitt trogna hjärta
här är den ros jag plockat har för dig
tänk du på mig när stormen häftigt rasar
tänk du på mig, jag glömmer aldrig dig.

5. Och tänk på mig i Danmarks sköna sommar
när lifvet blomstrar i sin ros om vår
Sörj icke, du skall veta att jag kommer
om Himlen vill, snart him och gifter mig.

Flickans svar

Nå väl min ven, min sjöman skall du vara
min tankes och min hjertas bästa skatt
jag ventar dig och trohet vill jag bära
uti mitt bröst båd dag och natt.

Kärlekens avsked.

Ach i morgon vennen reser, sjung, sjung
han helt tvärt vill afsked ta, sjung, sjung
men de glada foglar sjunga, glada foglar sjunga
Nektorgalen slår sin drill, sjung, sjung
Ja det blifver för svårt till att sakna en ven
om ej hoppet hade sagt att vi ses oss nog igen
o, farväl, ack farväl; o, farväl, ack farväl
O, farväl vi se oss nog igen sjung, sjung.

2 v. Varför är du så sorgsen, sjung, sjung
Se på mig hur glad jag är, sjung, sjung
Tro ej att jag dig skall glömma, att jag dig skall glömma
fast det nu i vägen bär, sjung, sjung
Ja det blifver för svårt.

3 v. Se på holda dufvoparet, sjung, sjung
däras kärleksglöd är stark, sjung, sjung
När två älskade åtskiljas, älskade åtskiljas
då förvissnar allt på mark, sjung, sjung
Ja det blifver för svårt ::

4/ Fritt på mark må allt förvissna, sjung, sjung
Trogen kärlek vissnar ej, sjung, sjung
ur min åsyn du försvinner åsyn du försvinner
men utur min själ, ach nej, sjung, sjung,
Ja det är för svårt.---::

5/ Ensam svala gör ej sommar, sjung, sjung
om hon en den första är, sjung sjung
för min mö jag ej bekymrar, mö jag ej bekymrar
om hon en den skönasta är.
Ja det blifver för svårt.--::

6/Spelen upp I musikanter sjung, sjung
till för min rara flickas nöjen, rara flickas nöjen
förrän jag träder an min färd, sjung, sjung
Ja det blifver för svårt::

Christina Andersson, Raflunda

Upptecknat av
Arthur Malmgren
Sommaren 1929.

58

Avskrift av visbok.

Den moderna krigaren.

1/ I stjernlös qväll, som brede mörkrets flor
kring Konunga - och Borgarepalatsen
en ung officer på Norbro gick och svor
att hon ej ännu var på mötesplatsen
"Flyg aftönflägt! och eden bär
och skynda till min lilla Lotta
och säg, att jag gått trogen här
från klockan sju till klockan åtta

2/Af mången lykta staden lystes opp
och par om par de älskogsskaror vandra
Den unge krigarn sjöng med mod och hopp
Att fly, om ej Lotta kom, fick han väl andra.
"Flyg aftönflägt! och sången bär,
att den må hinna lilla Lotta
och säg att jag än väntar här,
Fast klockan redan slagit åtta
Men ack! der kom en tärna snörd och spänd

ej länge njödt hon ljufva ensamheten
ty af sin nya kärlek Krigarn tänd
sin arm strax bjöd uti förtreten
" Flyg aftonfläkt, och skyndsamt far
med förebråelser till Lotta
och Hviska ,att jag trogen var
från klockan sju till klockan åtta.

Christina Andersson, Raflunda

3406

Upptecknat av
Arthur Malmgren
Sommaren 1929.

60

Avskrift av visbok.

Jägaremarsch.

Med ingen på jorden vill jägaren byta
ty helsan han dricker ur glädjens pokal
Vid jagthornets klang genom skogarna bryta
och villbrådet följa kring skog och kring dal
Ett nöje för furstar, för män och för hjeltar
Det stärker vår kropp och ger vilan behag.
Bland högar af vildbråd i gräset man välter
och bågarn går kring i det glättiga lag

Hurrah! Hurrah!

Trallera!

2v./

Diana oss lyser de månkla nätter
oss svalkar om dagen med grönskande dräkt
hon riktar vårt bort med de läckraste rätter
och anför vårt krig emot skogarnas släkt
Ett nöje för Furstar, för män och för hjeltar
det stärker vår kropp och ger vilan behag
Bland högar af vildbråd i gräset man välter
och bågarn går kring i det glättiga lag.

Hurrah! Hurrah! Trallera

En vacker visa.

3406

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

61

Jag skrev ett bref allt till min voh
men jag fick intet svar igen
Jag tror hon har en annan kär
att hon mig ganska otro är.
Gud gifve att jag visste det
då blef mitt sin en smula lätt
Jag skrifva villen nu en gång
en liten vacker vokalodssång

2v.

Så hissa vilfrårt ankar opp
och vimplarna i högan topp
så segla vi i Herrans namn
alt hån till sköna Köpenhamn
Det första jag steg opp på land
så kom derbref till mig på strand
det var förseglat med svart lack
jag det i största hast uppbragt

3v.

O ve, O ve, Stor sorg och nöd
se nu är allra käraston död
Nu lefver jag i ensligt stånd
alt som en sorgsen enkeman
Nu vill jag ingen kärast ha
Nu är jag blifven svag deraf
Den ena har förskjutit mig
den andra goda ligger lik.

Christina Andersson, Raflunda.

Upptecknat av
Arthur Malmgren
Sommaren 1929.

62

En vacker kärleksvisa.

Jag såg ett ljus i Osterlamm
det lyste som en stjerna
det var så ligt den lille ven,
som jag älskade så gerna
jag tror den vennen lefver än
och tändar upp sitt ljus igen
emellan två vänner

2/ Om vi ovänner skulle bli
som sätta vänner varit
och för en sådan liten tid
hvarandra älskat hafver
Så långt som Himmelen är från jord
så långt går du från dina ödd
som du med mig har talat.

3v. Som turturdufvan i grön äng
då hon sin maka mister
hon vilar uppå ensam gren
ja uppå torra kvistar:
Hon vandrar världen vidt omkring
Billdess hon finner maken sin
då är hon helt uttröttad

4v. En ensam fogel i en bur
emellan fyra murar
han sjunger väl av sin natur
fast hjertat är bedröfvat
Nej heller vill han på fri fot
kring vida skogar vandra
än sitta i en bur af guld
och taga mat af andra.

5v. Ack vad har jag för jag har rest
kring hela världen vida
Ack vad har jag för jag har lärt
jag som så ont skall lida
Mina vänner äro mig ohöld
de önska mig stor smärta
Det vållar allt den lilla ven,
som så bedrog mitt hjerta.

6v. Jag slutar nu min lilla sång
Adjö, farväl min lilja
Gud låte oss i Himmelen
få mötas evigt sälla
Ty nu har jag alls ingen ro
i denna världen att bebo
sin du dig från mig vänder.

Christina Andersson , Raflunda

Upptecknat av
Arthur Malmgren
Sommaren 1929

64

En vacker kärleksvisa, !forts.
/Jag gick mig ut en afton sen----/

7v.

De foglar uti lunden grön
skall om vår kärlek sjunga
och negtergalens sång så skön
oss gläder med sin tunga
och alla blomster som här är
de vittne om vår kärlek bär
och med sin fröjd oss glädja.

8v.

Jag avsked tar af dig min vän
Nu får jag från dig fara
om vi nu råkas mer igen
skall vi oss sammanpara
Men Herren vare dig nu hos
mitt skygd, min vän, min lilla ros,
och täcka lilja såta.

Ej mer skall jag jorden värdera
snart glädje bland englar i Himlen jag får
Då gråter mitt öga ej mera
och här mer i bröstet ett hjärta ej slår
Vid ångrens betryckande stunder
du kanske till grafven skall gå
der flickan hon sofver inunder
och fäller i smärta en tår däruppå.

.....
.....

Upptecknat
av Arthur Malmgren
Sommaren 1929.

66

Avskrift av

visbok.

Intet är jag väl så mycketrisk
Men Gudi vare lov jag är meniskor lik
Will du inte låta beveka ditt sinn
Kärlek till att bliva min.

Gossarnas kärlek den är ju så vag
när som de sofva på flickornas ärm
Den kan aldrig slockna ut
förrän bleka dödens slut.

Flickornas kärlek den är ju så kall
kall som vinden blåser ann.
Den kan snarare sluckna ut
snarare än som ett ljus.

67

.....

.....

Svik mig om du svika vill
för här finns flera flickor till
Blandt mer än sjuhundradesjuttiosju
Fins väl någon så god som du.

Wackraste flicka jag börjar om dig tycka
ack om jag finge dig till mitt hjerta trycka
Trallilalalala
trycka till Fallitalilalala
hjertat mitt.

.....

Mamma hon sofver så sött uti sängen
kom flicka lilla gör sällskap med i ängen
Trallililalala ljuflig sång
Fallitalilalala vacker äng

.....

Ängen den är vacker men mamma hon har sagt mig
att jag ej får gå sin andra di har lagt sig
Trallilalilalala vågar ej
Fallitalilalalafölja dej

Christina Andersson, Raflunda

Upptecknat av
Arthur Malmeren
Sommaren 1929.

68

En vacker kärleksvisa .

Avskrift av
visbok.

Jag gick mig ut en afton sen
i lunden att spatsera
der mötte jag min lilla vän
med rosor utstoffer
Mitt hjerta brann av kärlighet
min täcka ros och lilja

2v.

Kom, kom min vän och sätt dig ned
hos mig i lunden gröna
att vi och måge talas vid
om kärleksblomster sköna
Min vän , om du vill älska mig
så sätter jag min lit till dig
min enda tröst på jorden

3v.

Mitt hjärta jag till kärlekspant
åt dig vill ge, min lilja
dertill också min högra hand
släkt ingen skall oss skilja
förrn Herren Gud, vår bästa vän
Han tager oss ur världen hän
till sig uti sitt sköte.

4v.

Men är du falsk i sinnet ditt
och mig vill öfvergiva
då får jag mången sorg och pust
Får jag ej hos dig blifva
mitt hjerta får då djupa sår
om jag nu dig ej nånsin får
i mina lefnadsdagar.

5v.

Den dag jag gjorde mitt förbund
med dig, min vän så sata
Sen har jag haft mång sorglig stund
Med bleka kinder våta
jag tenkte ofta innerlig
Min ven om du vill älska mig
och aldrig nånsin svika.

6v.

Så vidt jag rest i världen kring
jag aldrig nånsin skådat
så dejlig som du är, min ven
Du om mitt hjerta rådat
Jag tackar Himlen för den stund
att vi med fröjd uti den lund
fick om vår kärlek tala.

Christina Andersson, Raflunda

Upptecknat av
Arthur Malmgren
Somnaren 1929

70

Wackraste flicka jag börjar om dig-----

Avskrift av
visbok.

4/ Så lyd du din mamma och så din lilla tärna
fingo jag dig klappa, det ville jag så gerna
Trallilalalala klappa dig
Fallitalilala kärsten min.

Den sköna spinnerskan.

1 v.

Jag satt och spann vid hyddans dörr,
Då kom en yngling lätt som vinden
Så lifligt öga aldrig förr
jag sett, ej sådan glans på kinden.
När ynglingen till dörren hann
jag nedslog blyg min blick -och spann.

2v.

86-37
Ev.
se p. 77

Han helsade med venlig röst
och trede varligt till min sida
Jag blef helt skrämnd och i mitt bröst
knappt hjertat lengre ville bida
Men snart jag fattning återvann
och surrade på nytt jag -spann

3v.

Min hand han tryckte ömt i sin
och svor han aldrig sett dess like
ja, att den var mer len och fin
än någon i vårt land och rike
Tror ni, han-nu mitt hjerta vann
Jag satt helt stum och ifrigt- spann.

4v.

Han lägger på min stol sin arm
berömmande hur fint jag spinner
Hans sköna kind är röd och varm
Tron I mitt hjerta icke brinner?
Hvem älskvärd är om icke han?
Jag rodnade, men dock jag spann.

5v.

Med ömhet i sin klara blick
sitt hufvud till min kind han böjer
Hvad godhet i hans hela skick
hvad ljufhet i hans drag sig röjer
Må sådant motstå den, som kan
Med foten likväl än jag spann.

6v.

Jag tröttnade tyvärr till slut
och han blef nu allt mera dristig
och mera fri med var minut
han förmotog mig i hast så listig

*Nå Syster, sägen nu förtann
Tron ni väl, att jag mera spann? slut*

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Christina Andersson, Raflunda

3406

f. 22/61861.

14/ Om någon lustar veta ,vem visat diktat har
så hafver det en yngling i sina ungdomsår
Till varning är den skrifven och diktad med stor fart
hans namn vill jag ej nämna dett är ju pintet värdt.

72